

Bezwaren tegen de asielnoodmaatregelenwet. Risico's voor integratie en rechtszekerheid.

Ik heb grote bezwaren tegen de asielnoodmaatregelenwet, vanwege de onbewezen effectiviteit, de negatieve impact op vluchtelingen en de beperkte uitvoerbaarheid. De wet zal bovendien een extra belasting vormen voor uitvoeringsorganisaties en de rechtspraak. Diverse migratiedeskundigen met een grote staat van dienst, onder wie prof. Hein de Haas (UvA, eerder Universiteit van Oxford), hebben overtuigend onderbouwd waarom de wet niet het gewenste resultaat zal opleveren. Voor de uitvoeringsproblemen hebben meerdere instanties, waaronder de IND, uitvoerig gewaarschuwd.

Bijzonder zorgelijk is het voorstel om de **permanente verblijfsvergunning** af te schaffen. Dit is om meerdere redenen een slecht idee. Het zal leiden tot langdurige onzekerheid bij vluchtelingen over hun toekomst in Nederland en hun motivatie om te integreren en te participeren aantasten. Ook hun kansen op werk nemen af: “Werkgevers haken af als iemand geen structurele verblijfszekerheid heeft”, aldus de Advocaten- en juristenvereniging voor vluchtelingen en migranten. De wet werkt daarmee contraproductief voor integratie. Daarnaast worden aanzienlijke juridische en uitvoeringsproblemen voorzien, zoals ook de Raad van State heeft benadrukt. Samengevat leidt het afschaffen van de vaste verblijfsvergunning tot meer onzekerheid, minder stabiliteit (in werk, huisvesting en participatie) en daardoor tot slechtere integratie.

Een tweede belangrijk punt is het **ontbreken van overgangsrecht**, wat zeer ongebruikelijk is in het vreemdelingenrecht. De Raad van State waarschuwde al in februari dat dit de rechtszekerheid onder druk zet en extra uitvoeringsproblemen veroorzaakt. De Commissie Meijers wees in maart dit jaar op “ernstige rechtsstatelijke risico's door het ontbreken van overgangsrecht”. Volgens beide instanties is onmiddellijke toepassing strijdig met het rechtszekerheids-, vertrouwens- en gelijkheidsbeginsel en leidt dit tot willekeur en langere procedures.

Tot slot pleit ik ervoor om – zoals verschillende partijen in de Kamer hebben voorgesteld – de voorgestelde wetgeving niet overhaast aan te nemen en te wachten op de inwerkingtreding van het **migratiepact op 12 juni 2026**. Dat zou recht doen aan zorgvuldigheid en rechtsstatelijkheid.
